

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200770
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613200770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému Ľ. P., X.. X. XXXX, trvale bytom Z. H., J. XXXX/X, o zaplatenie 2.698,14 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 640,67 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 533,35 eura od 29. 9. 2011 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 100 eur, splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 24. 1. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 2698,14 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 96,90 eura a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2132,44 eura od 30. 3. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 28. 9. 2011 so R. R., a. s.. Žalovaný uzavrel dňa 30. 11. 2007 so R. R., a. s. zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 2713,14 eura a pozostávala z istiny vo výške 2147,44 eura, úroku vo výške 218,70 eura a úroku z omeškania vo výške 347 eur. Žalovaný uhradil dňa 29. 3. 2012 sumu 15 eur. Dlžná suma tak pozostáva z istiny vo výške 2132,44 eura, úroku vo výške 218,70 eura, úroku z omeškania vo výške 347 eur. Úrok z omeškania vo výške 96,90 eura bol vyčíslený v sadzbe 9 % ročne zo sumy 2147,44 eura od 29. 9. 2011 do 29. 3. 2012.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 28. 1. 2015, žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 30. 11. 2007 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1659,70 eura, s úrokovou sadzbou 11,75 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých splátkach vo výške 56,86 eura, vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 12. 2007, s konečnou splatnosťou úveru 20. 11. 2010. V zmluve si dojednali aj povinnosť žalovaného zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,39 eura a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne.

Žalovaná istina vo výške 2147,44 eura pozostáva z neuhradeného úveru, poplatkov a zmluvných úrokov. Žalovaný dňa 30. 11. 2007 čerpal peňažné prostriedky vo výške 1659,70 eura. Z poskytnutého úveru uhradil 385,65 eura, ktoré boli započítané na istinu v sume 313,19 eura, na poplatky v sume 66,39 eura a na úrok z omeškania v sume 6,07 eura. Poplatky za správu účtu a za upomienky predstavujú spolu 166,60 eura, zmluvný úrok vyčíslený ku dňu 20. 11. 2010 predstavuje 634,33 eura. Úrok vo výške 218,70 eura bol vyčíslený od 21. 11. 2010 do 28. 9. 2011. Úrok z omeškania vo výške 347 eur bol vyčíslovaný v sadzbe 26,4 % ročne, a to od 31. 12. 2007 do 30. 11. 2008, v sadzbe 16,2 % od 1. 12. 2008 do 31. 12. 2008 a v sadzbe 8 % ročne od 1. 1. 2009 do 28. 9. 2011 z jednotlivých nezaplatených splátok, pričom spolu predstavuje 353,07 eura, na ktoré boli započítané úhrady vo výške 6,07 eura, zostatok tak činí 347 eur.

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvajú v celom rozsahu. Pre prípad povolenia splácania dlžnej sumy v splátkach navrhol určiť v rozsudku aj sankciu straty výhody splátok.

Žalovaný poukázal na iné konanie, ktoré bolo vo vzťahu k nemu vedené žalobcom.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že je ochotný dlh splácať, avšak v splátkach po maximálne 100 eur mesačne. Úver mu R. R. poskytnutý bol. Dohodu o splátkach podpísal žalobca s jeho mamou. Nebol si istý, že podpis na dohode o uznaní dlhu je jeho. Pri podpise dohody mu vravel p. V., že sa jedná o dohodu o splátkach, preberal dohodu s jeho mamou, nepamätal si, že by hovorili o uznaní dlhu. Pán V. sa s ním rozprával asi 2 minúty, bavili sa o splátke približne vo výške 30 eur mesačne. Poberá príjem z pracovného pomeru vo výške približne 450 eur mesačne. Býva u rodičov, ktorým prispieva na bývanie a stravu sumou 200 eur mesačne. Vyživovacie povinnosti nemá.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve, dohodou o zabezpečení dlhu životným poistením, všeobecnými obchodnými podmienkami R. R., a. s., zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1285/2011/CE vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky vrátane podacieho hárku, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pokusom o zmier, prehľadom splátok úveru a výpisom z účtu žalovaného u právneho predchodcu žalobcu a obsahom spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8C/61/2013, zistiť nasledovný skutkový stav:

R. R., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 30. 11. 2007 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bolo dojednané poskytnutie úveru vo výške 50.000 Sk, t. j. 1659,70 eura, žalovanému, pri výške premenlivej úrokovej sadzby 11,75 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 36-tich mesačných splátkach vo výške 1713 Sk, t. j. 56,86 eura, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20. 12. 2007, s konečnou splatnosťou úveru 20. 11. 2010. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 18,98 %. Účastníci zmluvy si dojednali aj povinnosť žalovaného zaplatiť spracovateľský poplatok vo výške 2000 Sk z prostriedkov úveru a povinnosť platiť poplatok za správu úveru vo výške 60 Sk, t. j. 1,99 eura mesačne. Z výpisu z účtu žalovaného u právneho predchodcu žalobcu mal súd preukázané bezhotovostné čerpanie úveru dňa 30. 11. 2007 vo výške 48.000 Sk a 2000 Sk. Dňa 30. 11. 2007 bola uzatvorená medzi R. R., a. s. a žalovaným aj zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve a dohoda o zabezpečení úveru životným poistením.

R. R., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 28. 9. 2011 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 1285/2011/CE, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanému v celkovej výške 2713,14 eura. R. R., a. s. oznámila žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky dňa 28. 9. 2011.

Dňa 14. 12. 2011 žalobca a žalovaný podpísali dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. V čl. 2) dohody žalovaný vyhlásil, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči

veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom R. R., a. s., zo dňa 30. 11. 2007 vo výške 2147,44 eura a náklady na inkasné konanie vo výške 150 eur.

Dňa 27. 12. 2012 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 3085,43 eura.

Zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8C/61/2013, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o. proti žalovanému L. P., súd zistil, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 932,59 eura s prísl., a to právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o kreditnej karte zo dňa 30. 11. 2007, pričom konanie vo veci bolo zastavené uznesením zo dňa 29. 7. 2014, č. k. 8C/61/2013-144, z dôvodu späťvzatia žaloby.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. I zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba U. M. L. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že R. R., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 30. 11. 2007 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 50.000 Sk, ktorý sa zaviazal splatiť splátkami vo výške 1713 Sk, s konečnou splatnosťou úveru k 20. 11. 2010. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na predmet a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi R. R., a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej bolo aj postúpenie žalovanej pohľadávky. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offa prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal aj možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 24. 1. 2013, v čase podania žaloby už boli premlčané splátky úveru splatné ku dňu 20. 1. 2010. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie splátok úveru, ktoré v čase podania žaloby na súd premlčané neboli, teda splatných od 20. 2. 2010 do 20. 11. 2010 (do konečnej splatnosti úveru), t. j. spolu 10 splátok po 56,86 eura, čo činí 568,60 eura a poplatku za správu úveru, ktorý bol účastníkmi individuálne dojednaný v zmluve o úvere vo výške 1,99 eura mesačne, čo za 10 mesiacov (t. j. od 20. 2. 2010, teda od splatnosti najskôr splatného poplatku, nárok na zaplatenie ktorého nebol premlčaný, do 20. 11. 2010) činí 19,90 eura, spolu 588,50 eura. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Pretože do omeškania s prvou splátkou, nárok na zaplatenie ktorej nebol premlčaný, sa žalovaný dostal od 21. 2. 2010 (so splátkou splatnou 20. 2. 2010), súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo splátok splatných od 20. 2. 2010 do 20. 11. 2010, a to za obdobie do 28. 9. 2011, tak ako to bolo vyčíslené v doplnení žaloby, z ktorého vyplynulo, že

žalobca vyčíslil úrok z omeškania vo výške 347 eur za obdobie od 31. 12. 2007 do 28. 9. 2011. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, tak ako vyčíslil úrok z omeškania žalobca v uvedenom období podľa doplnenia žaloby, keďže nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku. Z jednotlivých splátok súd priznal žalobcovi úrok z omeškania len z časti istiny, keďže, podľa ustálenej judikatúry, oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania (Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad z omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov). Žalobcovi tak prislúchal úrok z omeškania zo splátky splatnej dňa 20. 2. 2010 zo sumy 50,56 eura vo výške 6,48 eura, zo splátky splatnej 20. 3. 2010 zo sumy 51,16 eura vo výške 6,24 eura, zo splátky splatnej 20. 4. 2010 zo sumy 51,76 eura vo výške 5,96 eura, zo splátky splatnej dňa 20. 5. 2010 zo sumy 52,38 eura vo výške 5,69 eura, zo splátky splatnej 20. 6. 2010 zo sumy 52,99 eura vo výške 5,40 eura, zo splátky splatnej dňa 20. 7. 2010 zo sumy 53,62 eura vo výške 5,11 eura, zo splátky splatnej 20. 8. 2010 zo sumy 54,25 eura o výške 4,80 eura, zo splátky splatnej 20. 9. 2010 zo sumy 54,89 eura vo výške 4,48 eura, zo splátky splatnej 20. 10. 2010 zo sumy 55,54 eura vo výške 4,17 eura a zo splátky splatnej 20. 11. 2010 zo sumy 56,20 eura vo výške 3,84 eura, čo spolu činí 52,17 eura. Spolu potom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 640,67 eura (10 splátok spolu vo výške 568,60 eura, 10 poplatkov za správu úveru vo výške 19,90 eura a úrok z omeškania vo výške 52,17 eura). Súd taktiež uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, t. j. tak ako si uplatnil v žalobe, od 29. 9. 2011 do zaplatenia, avšak len zo sumy dlžnej istiny jednotlivých splátok, t. j. zo sumy 533,35 eura, nakoľko, tak ako už bolo vyššie uvedené, úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky nie je možné priznať z príslušenstva, t. j. z úrokov. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie splátok, ktoré boli v čase podania žaloby na súd už premlčané, t. j. splátok splatných do 20. 1. 2010. Taktiež súd zamietol žalobu vo zvyšnej časti úrokov z omeškania, nakoľko tieto boli dôvodné len v časti uvedenej vo výroku súdneho rozhodnutia, t. j. z časti istiny jednotlivých nepremličaných splátok. Pokiaľ aj žalobca poukazoval na dohodu o uznaní dlhu, zo dňa 14. 12. 2011, v dôsledku ktorej malo dôjsť k založeniu právnej domnienky existencie dlhu v čase uznania a k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby, súd mal za to, že je neplatná pre jej rozpor s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu dohoda resp. vyhlásenie žalovaného o uznaní dlhu v dohode obsiahnuté, nemala za následok pretrhnutie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej premlčacej doby v zmysle zákonného ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky o existencii dlhu v čase uznania. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Na nastúpenie právnych účinkov uznania dlhu je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako „slabšej“ zmluvnej strany. Žalobca ako iniciátor uzavretia dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní v splátkach do dohody o splácaní dlhu v splátkach zakomponoval uznanie dlhu, a to, podľa názoru súdu, s cieľom predĺžiť si premlčaciu dobu na úkor žalovaného ako spotrebiteľa. Spotrebiteľ (žalovaný) v tomto prípade nemal možnosť ovplyvniť obsah dohody, vzhľadom na skutočnosť, že táto bola vopred pripravená na predtlačenom formulári, jednalo sa teda o formulárovú dohodu. Postup žalobcu pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu a o splátkach je preto nekalou obchodnou praktikou. Súdu je aj z úradnej činnosti známe (z ďalších súdnych konaní, v ktorých vystupuje žalobca), že žalobca pri uzatváraní dohôd o uznaní dlhu a o jeho splácaní v splátkach nepoučuje dlžníkov o inštitúte uznania dlhu a najmä o jeho právnych následkoch. Žalovaný pri výsluchu uviedol, že pri podpise dohody o inštitúte uznania dlhu poučený nebol, mal za to, že sa jedná o dohodu o splátkach. Súd mal za to, že dohoda o uznaní dlhu nebola uzavretá so žalovaným s cieľom reálneho poskytnutia výhody splátok (teda v jeho prospech), ale, naopak, s cieľom zvýhodnenia žalobcu vzhľadom na účinky uznania dlhu vo vzťahu k premlčaniu. Už len okrajom súd uvádza, že nemal v konaní preukázanú prekážku rozhodnutej veci vzhľadom na konanie sp. zn. 8C/61/2013, ktorého účastníkmi síce boli žalobca a žalovaný, ale predmet konaní totožný nebol.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému, vzhľadom na výšku priznanej sumy, osobu žalobcu a osobu žalovaného, splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Súd mal za to, že vzhľadom na osobu žalobcu, nebudú povolením splácania dlhu v

splátkach ohrozené jeho práva a súčasne, vzhľadom na osobu žalovaného, prihladajúc k výške splátky, nebude ohrozené uspokojovanie jeho základných životných potrieb.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalovanému. Nakoľko žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.